

[Pelle Voigt]

stemmelser og arbejdsmiljøbestemmelser i forbindelse med opførelse af byggeri, sådan at kommunerne selv ved kommunale projekter kan dispensere fra disse ting, f.eks. ved opførelse af institutioner eller andet byggeri. Og vi deler under alle omstændigheder den grundtanke, som jeg fornemmer ligger bag og må være en del af begrundelsen for dette forslag, at det ikke er sundt, at folk kontrollerer sig selv.

Vi vil meget gerne se eksempler på det misbrug, der tales om her, i udvalget og have lejlighed til dér konkret at bedømme, om der virkelig er tale om så graverende forhold, at det er nødvendigt at ændre loven og ikke forlade sig på de kontrolmekanismer, som eksisterer allerede.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag, fordi vi synes, det er en uskik i al almindelighed, at man skal kontrollere sig selv. Fremskridtspartiet synes, at de problemer, der er med at byforny de store boligområder, er meget store, og alle taler om, at der er for få penge. Fremskridtspartiet har foreslået at privatisere byfornyelsen; det er der ikke flertal for. Fremskridtspartiet har foreslået at lade lejerne betale en større del; det er der heller ikke flertal for.

Nu kommer vi med et lillebitte hjørne om bare at fjerne en urimelighed, som er så åbenbar, at den simpelt hen stikker i øjnene, og det skyldes jo selvfølgelig, at Folketinget har vedtaget nogle besparelser, som går ud over landets kommuner, og som gør, at de har mindre likvid kapital, end de ellers har haft, sammenhængende med, at ejendomsmarkedet er gået i stå. Det er svært at komme af med ældre, ufunktionelle erhvervsbygninger.

Disse ting tilsammen gør, at kommunerne gør det samme som dem, der har ondt i skatten: de giver sig af med kreativ bolig-tænkning. De glemmer, at dette samfund kun har én kasse; det er den, vi alle sammen bidrager til. De har den opfattelse, at når man sidder ude i en lille kommune, så gælder det altså om at skrabe så mange statstilskud hjem netop til sig selv. Om det så sker på et rimeligt eller et urimeligt grundlag, er i og for sig af mindre betydning. Og de penge, de får hjem for de bygninger, de ikke kan sælge til anden side, kan de så bruge til andre gode formål, som kommunalbestyrelsen finder rigtig.

Grunden til, at vi har fremsat forslaget, er en række konkrete eksempler, som også findes i Boligministeriet, og som den nuværende boligminister også må være bekendt med, men i hvert fald eksempler, som var af en sådan karakter, at den tidligere boligminister til pressen klart sidste efterår sagde, at dette misbrug ville man ikke acceptere, og at boligministeren ville komme med et ændringsforslag, som skulle stoppe dette misbrug. Den idé er regeringen åbenbart gået fra. Nu handler det bare om, at kommunerne for enhver pris under dække af decentrale ordninger kan få lov til hvad som helst.

Fremskridtspartiet synes også, det er godt at lægge beslutninger ud. Det er ikke det, det handler om; det er overhovedet ikke det, det handler om. Men det handler om, at ligegyldigt om det er den ene eller den anden, er det en uskik at kontrollere sig selv. Kunne I for øvrigt have forestillet jer en situation, hvor kreditforeningerne skulle have kontrolleret sig selv? Se, hvad der var kommet ud af det! Her havde man en anden uvildig kontrolinstans; den var ikke engang nok. Men på det her område accepterer man altså et så uacceptabelt system, at man i princippet skal sidde og kontrollere de handlinger, man selv foretager.

Vi ønsker jo ikke med dette forslag at forhindre, at en kommune kan få et ordentligt, fornuftigt projekt byfornyset som enkeltprojekt, og det forhindrer forslaget heller ikke. Vi siger bare, at hvis kommunen ejer den ejendom, så skal det projekt altså lige have et frimærke på, og så skal det lige inden om et kontor i Boligministeriet, så man lige checker, at det også er fornuftigt. Alene at det står i loven vil gøre, at kommunerne vil undlade at bruge penge af byfornyelseskassen på ombygning af ubrugelige skolebygninger, præstegårde og stationsbygninger, gamle kommunekontorer, og jeg ved ikke hvad.

Derfor synes vi i Fremskridtspartiet, at det er et godt forslag. Derfor håber vi også, at andre synes, det er et godt forslag, og derfor kan vi ikke acceptere, at man siger: Det kan vi ikke støtte, fordi vi ønsker at lægge beslutningerne ud, vi ønsker en decentral styring. Der kan udmærket være en decentral styring alligevel, dog med den begrænsning, at når det handler om at kontrollere sig selv, så erkender man, at man er så hamrende inhabil, at man er nødt til at ofre et frimærke.